

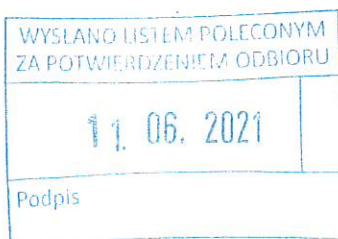
Państwowy Fundusz
Rehabilitacji Osób
Niepełnosprawnych

DW.400.18.2021.IGR

DW. 81. 2021

Warszawa, dnia 11.06.2021r.

Prezes Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
al. Jana Pawła II 13
00-828 Warszawa

Reprezentowana przez:

Pana

Decyzja w sprawie interpretacji

art. 22 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz.162) zwanej dalej ustawą, Prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej PFRON) stwierdza, że stanowisko

.....
u (zwanego dalej Wnioskodawcą) zaprezentowane we wniosku z dnia 7 maja 2021 r. o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art. 22 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz

zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2021 r. poz.573) zwanej dalej ustawą o rehabilitacji – jest nieprawidłowe.

Uzasadnienie:

Pismem z dnia 7 maja 2021 r. Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art. 22 ustawy o rehabilitacji.

Wniosek swój Wnioskodawca skierował na podstawie art. 34 ustawy. Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).*

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujące zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca jest spółką kapitałową i przedsiębiorca prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie działalności usługowej wspomagającej transport lądowy. Wnioskodawca zajmuje się świadczeniem usług kompleksowej pomocy drogowej, zwanej dalej usługą Assistance, a także m.in. likwidacją szkód, usługami IT, wynajmem samochodów w ramach OC sprawcy zdarzenia drogowego oraz badaniami satysfakcji klienta.

Wnioskodawca jest pracodawcą zatrudniającym ponad 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy i podlega obowiązkowi wpłat na PFRON. Wnioskodawca zamierza zwiększyć wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych zaliczonych do stopnia niepełnosprawności określonego przepisem art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, co nałożyłoby na Wnioskodawcę uprawnienie i obowiązek do wystawiania informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON w związku ze sprzedażą nabywcom usług Assistance.

Wnioskodawca świadczy głównie usługi Assistance na zlecenie zakładów ubezpieczeń, firm zarządzających flotami samochodów oraz koncernów samochodowych, które w ramach oferowanych przez siebie produktów oferują swoim klientom pomoc drogową polegającą na zapewnieniu pomocy osobom korzystającym z programów pomocy drogowej w przypadku unieruchomienia pojazdu wskutek awarii, wypadku lub innego zdarzenia losowego w formie:

- polisy ubezpieczeniowej w przypadku zakładów ubezpieczeń;

- opłaty kontraktowej w przypadku firm wynajmujących samochody;
- gwarancji w przypadku koncernów samochodowych.

Czynności świadczone przez Wnioskodawcę w ramach usług Assistance obejmują w szczególności:

- prowadzenie centrum zgłoszeniowego (przyjmowanie zgłoszeń, organizowanie pomocy i należnych świadczeń);
- holowanie (transport) pojazdów unieruchomionych wskutek wypadku, awarii lub innego zdarzenia losowego;
- naprawę pojazdów na drodze;
- organizowanie i/lub pokrycie kosztów noclegów dla osób podróżujących unieruchomionym pojazdem;
- zapewnienie 24-godzinnej gotowości sieci podwykonawców w Polsce i zagranicą do świadczenia usług objętych ubezpieczeniem;
- wynajem samochodu zastępczego na czas naprawy unieruchomionego pojazdu;
- przekazywanie informacji o zaistniałych zdarzeniach przez telefon.

Fizyczne wykonywanie niektórych czynności wchodzących w skład usług Assistance, jak naprawa pojazdu na drodze, holowanie pojazdu, jest zlecane przez Wnioskodawcę współpracującym z nim podwykonawcom. Zaangażowanie podwykonawców w świadczenie usług Assistance nie jest w żaden sposób wykazywane na fakturach, ponieważ usługa Assistance jest sprzedawana kontrahentom jako jedna kompleksowa usługa. Koreponduje to z określonymi umownie zobowiązaniami Wnioskodawcy wobec kontrahentów, zgodnie z którymi w skład świadczonej usługi Assistance, którą Wnioskodawca zobowiązuje się w razie potrzeby świadczyć na zlecenie kontrahenta na rzecz jego klientów, wchodzi cały aglomerat poszczególnych czynności, poczynając od przyjęcia zgłoszenia od osoby poszkodowanej (która to czynność jest zawsze obsługiwana bezpośrednio przez Wnioskodawcę) do, przykładowo, odholowania pojazdu, udostępnienia pojazdu zastępczego i/lub naprawienia uszkodzonego pojazdu (które to czynności bywają wykonywane przez podwykonawców).

W związku z powyższym zadano następujące pytania:

Czy w razie uzyskania przez Wnioskodawcę statusu sprzedającego w rozumieniu art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, Wnioskodawca będzie mógł zakwalifikować usługę Assistance o treści

zdefiniowanej w uzasadnieniu wniosku jako usługę przez siebie świadczoną w całości (a tym samym nie podlegającą wyłączeniu dotyczącym handlu, o którym mowa w art. 22 ust. 1 i ust. 8 ustawy o rehabilitacji) uprawniającą nabywców do obniżenia wpłat na PFRON, obliczonego z uwzględnieniem całości przychodu Wnioskodawcy ze sprzedaży własnej usługi świadczonej w danym miesiącu na rzecz nabywcy?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem Wnioskodawcy, zawarte w przepisach art. 22 ust. 1 i ust. 8 ustawy o rehabilitacji wyłączenie dotyczące handlu w związku z usługami wytworzonymi przez sprzedającego nie znajduje zastosowania do świadczenia usług z udziałem podwykonawców w sytuacji, gdy udział podwykonawców w świadczeniu takich usług jest niezbędny ze względu na charakter i gospodarcze przeznaczenie takich usług, które każdorazowo stanowią jedną kompleksową usługę złożoną. Usługi te powinny być traktowane jako usługi własne sprzedającego i niepodlegające wyżej wskazanemu wyłączeniu.

W ocenie Wnioskodawcy usługa Assistance to jego usługa własna, ponieważ jest to jedna kompleksowa usługa świadczona na zlecenie nabywców, zaś zakres tej usługi (czynności związane z jej wykonaniem) wynika z warunków indywidualnych polis ubezpieczeniowych lub gwarancji. Istotą usługi Assistance jest jej kompleksowość, umożliwiająca udzielenie niezbędnej pomocy drogowej osobom poszkodowanym w jak najszerszym katalogu sytuacji, które mogą mieć miejsce w związku z uczestniczeniem w ruchu lądowym. Daje to osobom ubezpieczonym poczucie odpowiedniego zabezpieczenia na wypadek losowych zdarzeń drogowych. Istotą usługi Assistance jest zatem integracja szeregu czynności związanych ze zdarzeniami losowymi na drodze, co następnie umożliwia sprzedaż takiej usługi jako jednego kompleksowego produktu. Jest to w istocie jedno świadczenie, ponieważ jego elementy są ze sobą tak ściśle związane, że tworzą obiektywnie jedno nierozzerwalne świadczenie gospodarcze, które rozdzielenie miałoby sztuczny charakter.

Należy w tym miejscu wysnuć logiczny wniosek, że skoro klienci zakładów ubezpieczeń ubezpieczający się od zdarzeń losowych (i odpowiednio klienci koncernów samochodowych otrzymujący gwarancję) nie potrafią przewidzieć jakiego typu świadczeń będą potrzebować (np. holowania pojazdu czy też pomocy w otwarciu bagażnika, w którym został zatrzaśnięty klucz do samochodu), to również przedsiębiorstwo gwarantujące im pomoc w takich sytuacjach w zamian za składkę ubezpieczeniową nie jest w stanie określić kiedy i w jaki sposób

będzie wykonywać swoje zobowiązania, w konsekwencji czego również przedsiębiorstwa świadczące usługi Assistance muszą pozostawać w gotowości do świadczenia szerokiego wachlarza usług. Zatem adekwatną odpowiedzią na potrzeby klientów zakładów ubezpieczeń i koncernów samochodowych jest zapewnienie im usługi, w skład której mogą wchodzić różne czynności, co do której również ze strony przedsiębiorstwa oferującego taką usługę (i analogicznie – przedsiębiorstwa wykonującego taką usługę) niemożliwe jest określenie w jaki sposób będzie ona musiała zostać wykonana. W znaczeniu gospodarczym i ekonomicznym mowa jest tutaj o jednej usłudze, bowiem tylko nabycie jednej takiej usługi interesować może klientów zakładów ubezpieczeń, firm zarządzających flotami samochodowymi i/lub koncernów samochodowych (w przeciwieństwie do nabywania poszczególnych świadczeń wchodzących w skład takiej usługi, umożliwiających jej realizację). Tak zorganizowana usługa Assistance stanowi znaczne udogodnienie dla osób objętych ochroną od losowych zdarzeń drogowych, które otrzymują odpowiednie wsparcie w razie materializacji ryzyka, od którego się ubezpieczyli lub opłacają kontraktowe zobowiązania. Jest to istotna wartość dodana, ponieważ zdarzenia drogowe wymagają zazwyczaj szybkiej reakcji, co bywa bardzo utrudnione ze względu na towarzyszący osobom poszkodowanym stres oraz brak znajomości lokalnego rynku usług drogowych i podobnych, jeżeli do zdarzenia drogowego dochodzi w znacznej odległości od miejsca zamieszkania.

Warto wskazać, że na polskim rynku usług Assistance niemożliwe jest zorganizowanie działalności polegającej na świadczeniu usług Assistance bez szerokiego zaangażowania w ten proces podwykonawców ze względu na niewielki efekt skali. Hipotetyczne utrzymanie przez jedno przedsiębiorstwo całej floty holowników, prowadzenie kilkuset warsztatów samochodowych oraz zatrudnianie kilku tysięcy pracowników pozostających w gotowości do całodobowego świadczenia usług związanych z transportem lądowym na terytorium całej Polski wiązałoby się z rocznymi kosztami prowadzenia działalności rzędu kilkuset milionów lub nawet kilku miliardów złotych. Biorąc pod uwagę ograniczoną liczbę polskich kierowców posiadających „ubezpieczenie drogowe” typu Assistance, nawet w warunkach rynkowego monopolu zapewnienie rentowności takiego hipotetycznego przedsiębiorstwa byłoby obecnie niemożliwe. Stąd też należy wysnuć wniosek, że ze względu na uwarunkowania rynkowe sposób w jaki Wnioskodawca świadczy usługę Assistance jest jedynym sposobem w jaki taka usługa może być w ogóle świadczona, a jej istota polega właśnie na szerokim zintegrowaniu licznych innych usług.

Sprzedaż usługi Assistance jako jednej usługi stanowiącej konglomerat różnych innych usług, wśród których część jest zapewniana bezpośrednio przez przedsiębiorstwo, a część przez działających na zlecenie tego przedsiębiorstwa podwykonawców, jest również zgodna z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2021 r. poz.685 z późn.zm.). Z punktu widzenia prawa podatkowego (VAT) bez znaczenia dla nabywcy jest bowiem kto brał udział w procesie świadczenia usługi na jego rzecz, jeżeli ze swej natury jest to kompleksowa usługa, tworząca tzw. jednolite świadczenie złożone. Wnioskodawca ma świadomość odrębności przepisów prawa podatkowego oraz przepisów ustawy o rehabilitacji, jednak podnosi tę zależność w celu wskazania organowi szeroko rozumianego otoczenia prawnego prowadzonej przez siebie działalności.

Wnioskodawca wskazuje także, że zgodnie z poglądami doktryny poprzez wyłączenie handlu, o którym mowa w art. 22 ust. 1 i ust. 8 ustawy o rehabilitacji należy rozumieć wyłączenie pośrednictwa w sprzedaży, zaś w doktrynie prawa cywilnego przyjmuje się, że usługa będąca przedmiotem umowy uregulowanej w art. 750 Kodeksu cywilnego stanowi pojemną kategorią obejmującą wykonywanie czynności dla innej osoby. Usługą jest świadczenie czyli określone zachowanie dłużnika.

W przypadku usługi Assistance spełnianym świadczeniem (zachowaniem Wnioskodawcy) jest zapewnienie kompleksowej obsługi polis ubezpieczeniowych (lub kontraktu assistance lub gwarancji), do której to obsługi niezbędne jest korzystanie z szeregu innych usług. Jednak finalnie, usługa Assistance zawsze będzie jedną własną usługą Wnioskodawcy. Stosując daleko idącą analogię do procesu wytwarzania towarów, udział usług podwykonawców w powstawaniu usługi Assistance można porównać do zakupu surowca w celu wytworzenia gotowego wyrobu.

Ponadto *retio legis* wyłączenia zawartego w przepisach art. 22 ust. 1 i ust. 8 ustawy o rehabilitacji jest przede wszystkim zapobieganie nadużyciom polegającym na angażowaniu w procesy gospodarcze określonych podmiotów tylko w celu wygenerowania za ich pośrednictwem zniżek na PFRON, pomimo braku ich faktycznego zaangażowania w proces wytworzenia danego towaru lub usługi. Nie ma to miejsca w przypadku działalności prowadzonej przez Wnioskodawcę, który z zakupionych usług tworzy zupełnie nową usługę, jaką jest usługa Assistance. Wręcz przeciwnie, Wnioskodawca dostrzega liczne zalety wzbogacenia swojej struktury zatrudnienia o kilkadziesiąt miejsc pracy dla osób niepełnosprawnych, w stosunku do których bez większych trudności będzie on w stanie

przystosować miejsca pracy do ich potrzeb i które w rzeczywisty sposób będą mogły uczestniczyć w świadczeniu usług Assistance (np. obsługując zgłoszenia w call center).

Na tle przedstawionego zdarzenia przyszłego, stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).

W myśl art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, wpłaty na PFRON, o których mowa w art. 21, ulegają obniżeniu z tytułu zakupu produkcji lub usługi, z wyłączeniem handlu, odpowiednio wytworzonej lub świadczonej przez pracodawcę posiadającego określoną strukturę zatrudnienia ogółem i osób niepełnosprawnych – zwanego sprzedającym.

Oznacza to, że w zakresie uprawniającej kooperacji znajduje się wyłącznie zakup:

- produkcji wytworzonej przez sprzedającego;
- usługi (z wyłączeniem handlu) świadczonej przez sprzedającego.

Przepisy ustawy o rehabilitacji nie definiują żadnego z pojęć: produkcja, usługa i handel. Dlatego w celu ustalenia znaczenia tych pojęć należy odwołać się do przepisów najbardziej ogólnych. Aktem prawnym, który jest przydatny w tym zakresie jest Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 września 2015 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (Dz.U. z 2015 r. poz.1676 z późn.zm.). Rozporządzenie to przez pojęcie usługi rozumie:

- wszelkie czynności świadczone na rzecz jednostek gospodarczych prowadzących działalność o charakterze produkcyjnym, tzn. usługi dla celów produkcji nietworzące bezpośrednio nowych dóbr materialnych;
- wszelkie czynności świadczone na rzecz jednostek gospodarki narodowej oraz na rzecz ludności, przeznaczone dla celów konsumpcji indywidualnej, zbiorowej i ogólnospołecznej.

Pojęcie usług nie obejmuje czynności związanych z wytwarzaniem wyrobów (włączając półfabrykaty, elementy, części, obróbkę elementów) z materiałów własnych wykonawcy, na zlecenie innych jednostek gospodarki narodowej, przeznaczonych do celów produkcyjnych lub dalszej odsprzedaży oraz z reguły nie obejmuje wytwarzania wyrobów na indywidualne zamówienie ludności, z materiałów własnych wykonawcy.

Usługi dzielą się na:

- usługi produkcyjne – czynności będące współdziałaniem w procesie produkcji, ale nietworzące bezpośrednio nowych dóbr, wykonywane przez jedną jednostkę gospodarczą na zlecenie innej jednostki gospodarczej;
- usługi konsumpcyjne – wszelkie czynności związane bezpośrednio lub pośrednio z zaspokojeniem potrzeb ludności;
- usługi ogólnospołeczne – czynności zaspokajające potrzeby porządkowo-organizacyjne gospodarki narodowej i społeczeństwa jako całości.

Wyłączenie handlu nie oznacza, że sprzedający nie może sprzedać określonej usługi nabywcy. Oznacza to jedynie tyle, że nabywca nie może oczekiwać nabycia prawa do obniżenia wpłat na PFRON w wyniku zakupu u sprzedającego usługi handlowej.

Przepisy art. 22 ustawy o rehabilitacji nie określają ani nie narzucają sprzedającemu zasad realizacji świadczonej usługi. Istotne jest, aby usługa świadczona przez sprzedającego była jego własną usługą. Powiązanie sprzedającego z przedmiotem zakupu wynika zarówno z art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, jak i z art. 22 ust. 8. W art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji jest mowa o tym, że sprzedający wytworzył produkcję lub świadczył usługę, których zakup ma uprawniać nabywcę do obniżenia wpłaty na PFRON. Z kolei w art. 22 ust. 8 ustawy o rehabilitacji jest mowa o tym, że kwotę obniżenia wpłat na PFRON oblicza się wyłącznie w odniesieniu do usług własnych i produkcji własnej sprzedającego. Przepisy te muszą być czytane łącznie, co oznacza, że to pracodawca o kwalifikowanej strukturze zatrudnienia musi nie tylko mieć w ofercie sprzedaży dane usługi lub produkcję, czy formalnie firmować produkcję lub usługi zaoferowane nabywcy, ale również samemu wytworzyć produkcję lub zrealizować usługi.

Do obniżenia wpłat na PFRON nie uprawnia bowiem zakup produkcji ani usługi, w odniesieniu do których sprzedający jedynie pośredniczył w sprzedaży, nie wytwarzając produkcji ani nie świadcząc usług. W tej sytuacji z jednej strony przedmiot zakupu nie został przez niego wytworzony ani świadczony, a z drugiej strony – tym bardziej nie można mu przypisać przymiotu produkcji własnej ani usługi własnej. Tylko w zakresie, w jakim sprzedający ma wkład własny w produkcję lub usługi, można je uznać za wytworzone lub świadczone przez niego jako własną produkcję lub własne usługi. W takim też zakresie sprzedający może udzielić obniżenia wpłat na PFRON.

Sprzedający nie może być pośrednikiem w sprzedaży już wytworzonej produkcji czy świadczonej usługi. Konieczna jest zatem pewna wartość dodana przez uprawnionego sprzedającego.

Skoro przedmiotem zakupu uprawniającego do obniżenia wpłat na PFRON może być wyłącznie produkcja własna lub usługa własna sprzedającego, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, to wkład w wytworzenie produkcji lub wykonanie usługi przez sprzedającego jest kluczowy, bowiem sprzedający wystawia informację o kwocie obniżenia wpłat na PFRON tylko w odniesieniu do tego, co sam wytworzył lub wykonał. Istnienie i zakres wkładu decydują nie tylko o tym, czy w ogóle można wystawić obniżenie wpłat na PFRON, ale również z jakiego tytułu.

Zdarza się także, że sprzedający korzysta ze wsparcia zewnętrznego przy wytworzeniu produkcji lub świadczeniu usług. Sposób zorganizowania tego wsparcia wpłynie na spełnianie warunków udzielenia obniżenia wpłat na PFRON. Do uznania wykonywanej produkcji lub świadczonych usług za własną produkcję lub własne usługi sprzedającego niezbędne jest również, aby:

- były realizowane przez pracowników tego sprzedającego, jego zleceniobiorców nieprowadzących działalności gospodarczej, pracowników tymczasowych, pracowników innych firm, których prace jemu udostępniono (outsourcing), osoby skierowane do pracy u pracodawcy (w ramach służby zastępczej, umowy ze szkołą lub zakładem karnym);
- nie były realizowane przez podwykonawców (inne podmioty, w tym innych pracodawców).

Wnioskodawca planuje zwiększyć wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych stając się tym samym uprawnionym sprzedającym, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji. Wnioskodawca jako sprzedający zamierza wystawiać informacje o kwocie obniżenia wpłat na PFRON w związku ze sprzedażą nabywcom usług Assistance. Jednocześnie Wnioskodawca wskazuje, że usługa ta będzie wykonywana przez jego pracowników oraz z wykorzystaniem podwykonawców.

Jak stwierdzono to powyżej – tylko w zakresie, w jakim sprzedający ma wkład własny w usługę, można ją uznać za świadczoną przez niego własną usługę. Wkład własny sprzedającego to nie tylko jego pracownicy, ale również inne zasoby, przy wykorzystaniu których sprzedający

zamierza wykonać usługę. Z tego względu usługą własną Wnioskodawcy będą te wszystkie działania podejmowane przez niego, którym można przypisać przymiot własnego wkładu, z wyłączeniem tych działań w realizacji, których nie uczestniczył.

Niekiedy sprzedający korzysta ze wsparcia zewnętrznego przy świadczeniu usług. Sposób zorganizowania tego wsparcia wpływa na spełnianie warunków udzielenia obniżenia wpłat na PFRON. Istotne jest przy tym właściwe rozumienie art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, w którym jest mowa o tym, że wpłaty na PFRON ulegają obniżeniu z tytułu zakupu usługi świadczonej przez pracodawcę o kwalifikowanej strukturze zatrudnienia. Z treści tego przepisu jednoznacznie wynika, że usługa uprawniająca do obniżenia wpłat na PFRON nie może być świadczona przez wielu pracodawców lub podmiotów.

Podwykonawca jest odrębnym, od sprzedającego, podmiotem lub pracodawcą. Z tego względu udział podwykonawcy w wykonaniu usługi bezspornie będzie stanowić naruszenie art. 22 ust.1 i ust. 8 ustawy o rehabilitacji. To automatycznie dyskwalifikuje taką usługę jako usługę własną sprzedającego.

Dlatego też błędne jest stanowisko Wnioskodawcy przyjmujące, że uczestniczenie innych podmiotów (pracodawców) w świadczeniu usługi Assistance pozostaje bez wpływu na uznanie takiej usługi za własną usługę sprzedającego. Nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy wynika z braku rozumienia czym jest usługa własna sprzedającego i na czym polega. O tym czy usługa jest własną usługą sprzedającego nie decyduje charakter i gospodarcze przeznaczenie usługi, ale wkład własny sprzedającego w jej realizację.

Z tego względu nie ma znaczenia fakt, że usługa Assistance jest jedną kompleksową usługą świadczoną na zlecenie nabywców, zaś zakres tej usługi wynika z warunków indywidualnych polis ubezpieczeniowych lub gwarancji. O tym, że usługa Assistance może być usługą własną Wnioskodawcy jako uprawnionego sprzedającego nie świadczy również w żaden sposób:

- kompleksowość usługi Assistance, umożliwiająca udzielenie niezbędnej pomocy drogowej osobom poszkodowanym w jak najszerszym katalogu sytuacji, które mogą mieć miejsce w związku z uczestniczeniem w ruchu lądowym;
- integracja szeregu czynności związanych ze zdarzeniami losowymi na drodze, co następnie umożliwia sprzedaż usługi Assistance jako jednego kompleksowego produktu;

- istnienie usługi Assistance jako jednego świadczenia, w którym jego elementy są ze sobą tak ściśle związane, że tworzą obiektywnie jedno nierozzerwalne świadczenie gospodarcze, którego rozdzielenie miałoby sztuczny charakter.

Za uznaniem usługi Assistance za usługę własną Wnioskodawcy nie przemawia także fakt ponoszenia olbrzymich kosztów prowadzenia działalności w sytuacji, gdy całość tej usługi byłaby wykonywana z wykorzystaniem własnych zasobów (kadrowych, sprzętowych itp.) Wnioskodawcy.

Jednocześnie w przeciwieństwie do przepisów ustawy o podatku od towarów i usług – dla realizacji art. 22 ust. 1 i ust. 8 ustawy o rehabilitacji ma znaczenie kto i jaki zasobami uczestniczy w procesie świadczenia usługi, w tym przypadku usługi Assistance. Wynika to przede wszystkim z odmiennych celów funkcjonowania obu ustaw, pomijając przy tym fakt, że ustawa o rehabilitacji nie jest ustawą podatkową oraz, że w prawie podatkowym nie stosuje się analogii.

Ponadto Wnioskodawca sam stwierdza, że fizyczne wykonywanie niektórych czynności wchodzących w skład usług Assistance, jak naprawa pojazdu na drodze, holowanie pojazdu, jest zlecane przez Wnioskodawcę współpracującym z nim podwykonawcom. Z kolei zaangażowanie podwykonawców w świadczenie usług Assistance nie jest w żaden sposób wykazywane na fakturach, ponieważ usługa Assistance jest sprzedawana kontrahentom jako jedna kompleksowa usługa. To powoduje, że usługa Assistance jest usługą mieszaną, bowiem Wnioskodawca nie jest w stanie wyodrębnić z kosztów świadczenia tej usługi - kosztów ponoszonych przez podwykonawców. A w świetle przepisów art. 22 ustawy o rehabilitacji zakup usługi mieszanej nie uprawnia do wystawiania informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON.

Zatem w przypadku, gdy usługa Assistance będzie realizowana przez pracowników Wnioskodawcy oraz z wykorzystaniem podwykonawców, to w świetle art. 22 ust. 1 i ust. 8 ustawy o rehabilitacji nie będzie można takiej usługi uznać za usługę własną Wnioskodawcy. Nie ma przy tym znaczenia fakt czy pozostałe warunki wynikające z art. 22 ust. 1 ustawy o rehabilitacji są spełnione przez sprzedającego. W takiej sytuacji Wnioskodawca nie może wystawiać informacji o kwocie obniżenia wpłat na PFRON z tytułu świadczonej usługi Assistance.

Mając powyższe na uwadze, stanowisko w zaprezentowane we wniosku z dnia 7 maja 2021 r. o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art. 22 ustawy o rehabilitacji – jest nieprawidłowe. W związku z powyższym postanowiono, jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Organ w postępowaniu w sprawie urzędowej interpretacji nie może prowadzić żadnego postępowania dowodowego, bowiem przedmiotem postępowania nie jest ustalenie stanu faktycznego – stan ten jest stanem hipotetycznym, określonym przez wnioskującego o interpretację. Nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdy w oparciu o inne źródła, czy wiedzę znaną mu z urzędu, powziąłby uzasadnione wątpliwości co do zgodności przedstawionego przez przedsiębiorcę-wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. akt II SAB/Go 8/09).

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Zarządu PFRON oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia Prezesa Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
Naczelnik Wydziału ds. Postępowań I

Jarosław Chyć

11 CZE. 2021